

Scenár k divadelným scénkam – Prorok Eliáš

Pointa: UKÁZAŤ ELIÁŠOVU MODLITBU

PONDELOK: Uvedenie do kontextu Izraelského kráľovstva

Postavy: Rozprávač, púšťač hudby, Šalamún, jeho žena, sluha Jeroboam, prorok Ahiáš, Bálav kňaz, Achab, Jezabel, starček

Rozprávač – „Kráľ Šalamún bol veľký a múdry kráľ a jeho múdrosť siahala až do ďalekých krajín. Zo Sáby sa mu prišla pokloniť bohatá a krásna kráľovná a odchádzala očarovaná toľkými skvostami ľudských rúk i umu. Ku koncu života, ale Šalamún akoby zabudol na svojho Boha, ktorý ho obdaril hojnými darmi a zvedený ženami, virtuálnou realitou a majetkom, začal si uctievať modly cudzích národov: bohyňu Aštartu, bôžika Kamoša a modlu Molocha.“

Nasledujú 3 scénky, v ktorých si Šalamún uctieva spomínaných troch bôžikov:

Scéna: kreslo, oproti telka, vedľa notebook, stolček

Rekvizity: autíčka 2x – Roman, oblečenia, namaľovať Romana, vrecovina, waka – pesničky talianske videá, soška Budhu - Maťo

1.) Na scénu príde Šalamúnova žena a začne ho akoby zvädzať. Pri tom je zapnutý televízor, kde práve beží sladká telenovela (Žena prikáže sluhovi-Jeroboamovi, aby ju zapol). Žena nakoniec Šalamúna zvedie do kresla a upriami jeho pozornosť na telenovelu, ktorá sa volá „Tisíc a jedna Aštarta“. Šalamún teda so svojou ženou pozerajú telenovelu a pri tom môžu hádzať vtipné komentáre, ako: „Ach, ten Juan Diego, aký je to len fešák. A ten Pablo, aký je bohatý a mocný. A my? Prečo nie sme aj my takí? Prečo to s tebou nie je vždy taká romantika??“

Po chvíli pozerania sa Šalamún spamätá, pozrie na hodinky a udivený vraví: „To už je toľko hodín? Mal som ísť pripravovať plán na stavbu mosta cez Jordán! ...Ale to nevadí.“ A zapozera sa ďalej.

Rozprávač: „A tak Šalamún uprednostnil telenovelu pred svojimi povinnosťami. A bolo to o to horšie, že bol kráľom a na jeho zodpovednosti ležalo dobro celého Izraela.“

2.) Šalamún sedí za počítačom a na Facebooku chatuje so svojimi „kamošmi“. Prichádza k nemu jeho sluha Jeroboam a hovorí mu: „Môj kráľu, je tu vaša poddaná aj so svojou rodinou a jej susedka, chcú vás požiadať o rozsúdenie vzájomného sporu o rodičovské právo k malému dieťaťu.“ Šalamún odpovedá: „Chod' teraz preč Jeroboam a neotravuj ma! A pošli preč aj tie otravy zo spodiny. Ja sa tu venujem dôležitejším veciam!“ Potom prichádza Šalamúnova manželka a hovorí mu: „Šalamún, musím s tebou predebatovať istú dôležitú záležitosť... Týka sa to nášho vzťahu. Šalamún vraví: „Teraz nemám čas, musím ešte odpovedať na správy nejakým Kamošom a musím si zmeniť profilovku a status.“ Manželka sklamaná odchádza.

Rozprávač: „Áno, určite viete, čo chcem povedať. Šalamún sa nechal opäť chytiť do siete ako taká rybička a uzavrel sa od okolitého širého mora hustou spleťou lán.“

3.) Počúť zvuk štartujúceho motora a Šalamún s rozžiarenými očami ako malý chlapec prichádza k imaginárnemu auta a pýta sa: „Už ste mi ho konečne doviezli?! Môj najdrahší Moloch.“ A rukou prechádza po imaginárnej kapote, prednom skle a strope auta. Šalamún ďalej vraví: „Jeroboam, poriadne ho nablýskaj a skontroluj olej a palivo, nech si ho môžem otestovať!“ Jeroboam namieta: „Môj kráľu, ale veď teraz ste mali naplánovanú modlitbu k v chráme.“ Šalamún: „To počká, ale toto nepočká!“ A zasnene sa zahľadí na imaginárneho Molocha.

Prichádza prorok Ahiáš a tiež volá Šalamúna a tvári sa znechutene, keď Šalamún odmieta ísť na modlitbu. Ahiáš potom vraví: „Pretože je to takto s tebou Šalamún a nezachoval si zmluvu s Pánom svojim Bohom, tak počuj, čo hovorí Pán. Odtrhnem od teba kráľovstvo a dám ho tvojmu sluhovi. Pre tvojho otca Dávida, to však neurobím za tvojho života, ale vytrhnem ho z rúk tvojho syna. Ibaže nevytrhnem celé kráľovstvo, dva kmene nechám tvojmu synovi, pretože som mal rád tvojho otca Dávida a mám s týmto národom ešte veľké plány.“ Šalamún sa tvári, že nepočuje, mávne nad staručkým prorokom rukou a nasadá do autá a so zvukom štartujúceho motora nadšený zdúchne. Jeroboam odchádza

znechutený s povzdychom: „On má také fáro a ja len obyčajného trabanta, to je nespravodlivosť na tomto svete!“

Odchádzajúceho Jeroboama zastavuje na ceste prorok Ahiáš, ktorý má na sebe prehodený plášť. Ahiáš trhá plášť na 12 častí a 10 z nich dáva Jeroboamovi. Jeroboam sa tvári prekvapene. Ahiáš vraví: „Vezmi si 10 kusov, lebo toto hovorí Pán, Boh Izraela – Hľa vytrhnem kráľovstvo z ruky Šalamúna a tebe dám 10 kmeňov. Lebo ma opustil a klaňal sa bohyni Aštarte, bôžikovi Kamošovi a modle Molochovi! A nekráčal mojou cestou, nerobil čo je správne v mojich očiach. Ale nevezmem z jeho ruky celé kráľovstvo, ale ponechám mu dva kmene - Júdov a Benjamínov.“

Rozprávač - „Po smrti Šalamúna, sa stal kráľom jeho syn Roboam. Za jeho vlády sa 10 kmeňov Izraela oddelilo a za svojho vládcu si vybrali Jeroboama – bývalého Šalamúnovho sluhu. Odvtedy je Izrael rozdelený na dve kráľovstvá – na severné, nazývané aj Izraelské a na južné, nazývané aj Júdske. ... Šiesty nástupca na Jeroboamovom tróne sa volal Achab. Nebol to vôbec dobrý kráľ a robil ešte horšie veci ako všetci jeho predchodcovia dohromady. Nad Izraelom panoval 22 rokov. Na dôvažok si vzal za manželku Jezabel, dcéru Sidonského kráľa Etbála, ktorá zviedla jeho srdce za cudzími bohmi, Bálom a Ašerou. Ale Achabova svadba s Jezabel bola veľkolepá..“

Hrá svadobný pochod a Achab s Jezabel predstupujú pred nejakého Bálovho proroka, aby ich oddal. Cestou Jezabel drzo vrazí do starčeka v dave a on vraví: „Ach tá dnešná mládež! To je drzosť. Za mojich čias to takto nebolo!“ Bálom kňaz sa spýta Achaba s Jezabel, či sa budú navždy milovať, oni si povedia áno, nasleduje bozk (zakryjeme ich plachtou), zvuk rozradosteného davu, tleskanie a potom prípitok po ktorom si všetci spoločne zatancujeme WAKA WAKA. Achab s Jezabel a ďalšími animátormi predtancujú.

UTOROK: Eliáš pri potoku Karit + Sarepta

Postavy: Rozprávač, púšťač hudby, Achab, Jezabel, Eliáš, Posol (Trubač), Anjel, Vdova, Syn vdovy, 2 x ovievač,

Scéna1: tróny Achaba a Jezabel

Scéna 2: fontánka a strom

Scéna 3: stôl, dve stoličky, posteľ

Rekvizity: trúba, fontána, ovocie (z obecenstva), krčah, chlieb v miske

Rozprávač: „Ako si istotne pamätáte, 6. nástupcom po kráľovi Jeroboamovi, Šalamúnovom sluhovi, sa stal Achab. Ten si vzal za manželku Jezabel, dcéru Sidonského kráľa a nad Izraelom Achab panoval 22 rokov. Keďže to nebol dobrý kráľ a robil, čo sa nepáčilo Pánovi, poslal za ním Boh svojho proroka aby mu oznámil svoj hnev a svoju vôľu. Úlohou proroka, teda nebolo predpovedať budúcnosť, ale verne sprostredkovať a ohlásiť slovo, ktoré mu povedal Pán. A tak posielal Boh za Achabom proroka Eliáša. Eliáš pochádzal z Tesbe v Galáde a bol verný Bohu.“

Eliáš: (predstupuje pred Achaba a Jezabel, ktorých ovievajú 2 ovievači z oboch strán a vraví:) „Ako žije Pán, Izraelov Boh, v ktorého službe stojím, nebude v týchto rokoch rosa ani dážď, iba na moje slovo.“

Achab s Jezabel sa z chuti na Eliášových slovách nasmejú a pošlú ho, nech ide kade ľahšie. Eliáš odchádza a po odchode mu Pán prostredníctvom anjela oznamuje: „Eliáš, Eliáš, uteč k potoku Karit, lebo ťa budú hľadať aby ti siahli na život.“ Eliáš znechutene, avšak poslušne odchádza zo scény.

Vtom prichádza trubač (posol) pred kráľa a kráľovnú, najprv zaznie zvuk trúby a potom trubač vraví: „Oznamujem, že v celej krajine nieto vody, všetky pramene, potoky, rieky, ba aj studne vyschli a nikde neprší!“ Toto oznámenie zdvihne Achaba a Jezabel zo stoličky a prikážu trubačovi: „Nájdite Eliáša a privedte ho sem! Živého alebo mŕtveho!! Toto je neslýchané!“

Nasleduje scéna pri potoku Karit. Eliáš celý zúfalý sa za zvuku príjemnej melódie modlí k Bohu: „Ó môj Pane, pozri, verne ti slúžim, ohlasujem len tvoje slovo a nikoho iného, nie som skorumpovaný, nedám sa kúpiť aby som hovoril niečo, čo ty nechceš a ty sa mi takto odmeňuješ?! Som prenasledovaný, musím utekať a skrývať sa a na moju hlavu bola vypísaná odmena. A ešte je aj sucho a necháš ma zomrieť hladom.“ Vtom sa Eliáš obzrie a zbadá čokoládovú fontánku s misou ovocia: „To nie je možné, to sa mi asi sníva!“ Pristupuje k fontáne, čuduje sa, a pomodlí sa pred jedlom: „Pane veľký hlad už mám,

štyri, tri, dva, jedna, ham!“ A pustí sa namáčať ovocie do čokolády. Pri tom slastne vraví: „Ó Pane, ako úžasne sa ty o mňa staráš, aj napriek všetkému, vždy mi pomôžeš, a tvoje riešenia sú fakt vynikajúce... a chutné! Prúdy tejto slastnej tekutiny a pokrm, ktorým ma živíš.“ (Môžu potom niektorí z obecnstva priniesť Eliášovi ovocie, alebo piškóty, ktoré im vopred pripravíme)

Rozprávač: „No Pán upozornil Eliáša, aby sa pobral ďalej, lebo aj tento potok vyschne a posielala ho do malého mestečka Sarepta, kde má pre neho pripravený ďalší plán. A tak Eliáš vstane, ide do Sarepty a hlása Božie slovo aj v tejto pohanskej oblasti. V jeden deň stretáva staršiu vdovu.“

Vdova: „Jááj moje kríže, ale ešte toto jedno drievko by sa mi hodilo na ohník. Pekne si upečieme so synom bochník chleba a ... to je všetko. Potom naozaj neviem, čo budeme jesť a čo si počneme. Čo ja, stará už som. Ale môj syn! Veď je ešte mladý, len 16 rokov má a musel by hladom umrieť?!“

Eliáš: „Héj žena!“ Vdova: „Pozdravujem ťa, Boží muž. Čo ťa ku nám privádza?“ Eliáš: „Pán ma poslal. Čo to teraz robíš?“ Vdova: „Ach vieš, zbieram drievko na ohník aby som mohla svojmu jedinému synovi upiecť chlebič na večeru a aj ja sa trochu najedla. Muž mi zomrel minulý rok a nechal nás takto samých, aby sme sa o seba postarali.“ Eliáš: „Tak urob ako vravíš, ale najprv uvar niečo pre mňa a až potom spravíš pre seba a svojho syna.“ Vdova: „Ale Boží muž, veď nám už nič nezostane a pomrieme hladom!“ Eliáš: „Len sa nebo, dobrá vdova a sprav ako ti vravím. Uvidíš, že kým nespadne na zem dážď a prestane sucho, nebudne ti z nádoby múky ani z fľaše oleja!“ Vdova teda ide a pripraví nejaké jedlo pre Eliáša a nestačí sa čudovať nad tým zázrakom, že jej z múky a oleja neubúda. Vdova: „Povedz, Boží muž. Nechcel by si ty u nás bývať, kým sa nepoberieš zas ďalej?“ Eliáš súhlasí.

Rozprávač: „A tak Eliáš našiel útočisko na istý čas u tejto vdovy. Ubytovala ho v hornej izbe a počúvala, čo jej hovorí o svojom Bohu. Zakrátko náhle ochorel syn chudobnej vdovy na ťažkú a zákernú chorobu a po rýchlym zhoršení stavu chorobe podľahol.“

Vdova objíma svojho syna v náručí a cez slzy vyčíta Eliášovi: „To všetko kvôli tebe, Boží muž, a tomu tvojmu Bohu. Chce ma potrestať za moje hriechy, ktorých som sa dopustila!“ Eliáš: „Nie, nie to nie je pravda, môj Boh je síce spravodlivý, ale nadovšetko je milosrdný! Daj mi svojho syna.“ Eliáš vezme syna, uloží ho na zem a obleje kýblom vody. Syn sa preberie a Eliáš ho prenecháva matke.

Rozprávač: „A tak Eliáš, i chudobná vdova zo Sarepty zakúsili, že sa Boh o nich stará aj keď prežívajú ťažké situácie a rieši ich situáciu a pomáha im niekedy aj veľmi netradičnými spôsobmi. Naučili sa viac dôverovať Pánovi.“

STREDA: Obeta na Karmeli

Postavy: Rozprávač, púšťač hudby, Eliáš, Eliášov sluha, Achab, Abdiáš, 2x býček, 4 x Bálov prorok,

Scéna: Tróny

Scéna dva: oltáre – plachta olemovaná kameňmi vnútri býčkovia

Rekvizity: Trúba, 12 x kamene, stuhy na oheň, striekacia fľaša, rebrík / stolička, oblak - Maťo

Rozprávač: „Po dlhšom pobyte Eliáša v Sarepte, kedy na zem nespadla ani kvapka vody, oslovil Boh Eliáša a poslal ho za Achabom, aby mu ohlásil Božiu moc a na znamenie toho bude opäť pršať. (pauza) V kráľovstve však vládol hrozný hlad. Zúfalý Achab si dal zavolať správcu svojho domu – Abdiáša – , ktorý vtedy, keď Jezabel perzekuovala a zabíjala Pánových prorokov, týchto prorokov pred ňou ukrýval a zabezpečoval im stravu. Robil to však tajne, a keďže mu na to nikto neprišiel, mohol naďalej vykonávať svoje zamestnanie na kráľovskom dvore.“

Achab sedí na tróne a zavolá si posla: „Posol!“ (pribehne posol) „Daj zavolať správcu môjho domu!“ (posol odbehne a vracia sa s Abdiášom. Abdiáš: „Môj Pane, volali ste ma?“ Achab: „Abdiáš, môj dobrý hospodár. Ľudia zomierajú hladom, dobytok nám hynie, celá krajina nemá čo jesť.“ Abdiáš: „Viem, môj pane.“ Achab: „Choď ku všetkým vodným prameňom v krajine a ku všetkým potokom, azda nájdeme trávu a uživíme kone a mulice a nemusíme zo zvierat nič zmárniť. Ty choď tadiaľto (a ukazuje na ľavo od seba) a ja pôjdem tadiaľto (a ukazuje napravo od seba) a budeme hľadať spoločne.“ Abdiáš sa pokloní Achabovi a začne sa predierať pomedzi obecnstvo na stranu, kde ukázal Achab, zatiaľ čo Achab sa prediera opačnou stranou obecnstvom, až úplne odíde zo scény. (môžu sa pýtať obecnstva, či nevideli niekde vodu, alebo či náhodou nemajú).

Abdiáš následne zbadá v obecnstve Eliáša a keď sa trochu rozkuká a spozná ho, tak pred ním padne na zem, pokloní sa mu: „Si to ty, môj pán, Eliáš?“ Eliáš mu odpovedá: „Tak som sa zmenil Abdiáš?“ Abdiáš: „No vieš, tri roky sú tri roky.“ Eliáš: „Ale teraz, ma Pán opäť poslal. Choď a povedz Achabovi, že som tu a že ho čakám.“ Abdiáš: „To predsa odo mňa nemôžeš chcieť Eliáš. Tri roky ťa Achab s Jezabel neprestajne hľadajú, za každú falošnú stopu, dali ľudí pozabíjať a ja mám ísť teraz za Achabom, a povedať mu, že si tu, pri Karmeli, a že naňho čakáš ??!“ Eliáš: „Áno, presne to mu povedz.“ Abdiáš: „Ale ty nechápeš, veď on ma zabije, keď ťa tu nenájde. Ja odídem a Boh ťa zatiaľ niekde odnesie a ukryje. A ja skončím s preseknutou hlavou. Veď ja som skrýval počas prenasledovania, Božích prorokov a dával som im jesť a piť a takto sa mi odvdáčuješ?“ Eliáš: „Neboj sa Abdiáš. Ako žije Pán, v ktorého službe stojím, dnes sa ukážem Achabovi a budem s ním hovoriť.“

Rozprávač: „Abdiáš teda išiel za kráľom Achabom a oznámil mu, že Eliáš na neho čaká pri vrchu Karmel.“

Achab vysadne niekomu na chrbát a akože na koni ide za Eliášom. Keď príde k Eliášovi, vraví mu: „Ty, ty záhubca Izraela, si to naozaj ty ?!“ Eliáš: „Ja nezapríčiňujem záhubu Izraela ale ty a celý tvoj dom, lebo ste opustili Pánove príkazy a šli ste za bálmi a kadejakými bôžikmi, ale pravého Boha ste sa nedržali. Daj teraz zavolať celý Izrael sem ku mne, na vrch Karmel. Aj štyristopäťdesiat Bálových prorokov, aj štyristo prorokov Ašery, ktorých si tak Jezabel obľúbila a ktorí sa jej vtierajú.“

Achab: „Pozri! Tu ich máš! Tu je celý Izrael, čo ťa sleduje“ (a ukáže na obecnstvo) „A tu sú naši proroci.“ (a ukáže na 4 animátorov, ktorí práve prichádzajú, pomaľovaní). Eliáš: „Dobre, tak čujte všetci. Dokedy budete kulhať na dve strany?! Ak je pravým bohom Pán, nasledujte Jeho, ak Bál choďte za Bálom. Ale vy idete chvíľku za jedným, chvíľku za druhým. Pána Boha za nohy a čerta za rohy! Ani studení nie ste, ani vlažní! Fuj, až vás vyplúvam z úst, tak ste bez chuti.“ (Odpľuje si a krátko mlčí) ... „Ja sám som zostal z Pánových prorokov, lebo Jezabel dala všetkých zabiť. Ale prorokov Bálových je na stovky! Nech nám dajú dvoch býkov. Vy si vyberte jedného, podložte pod neho drevo a ja urobím to isté. Ale oheň nezapaľujte! Ani ja nebudem. Ale budeme vzývať každý svojho boha, a ktorí z nich odpovie ten je pravý Boh.“ (všetci súhlasne prikyvujú) Eliáš: „Začnite vy, lebo vás je viac, ja pôjdem potom.“

Rozprávač: „Bálový proroci teda pripravili drevo na oheň, naň položili býčka a začali vzývať Bála všemožnými spôsobmi.“ (Bálový proroci tancujú okolo býčka, nejaký indiánsky tanec) „No nedarilo sa im to. Drevo sa nechytalo, býček ostal nedotknutý.“

Eliáš: „Kričte nahlas, je predsa Boh! Azda je zamestnaný, alebo sa utiahol, alebo odcestoval, alebo azda spí, nech sa zobudí!“

Rozprávač: „A tak skúšali hlasnejšie, ale ani to nezaberalo, hádzali sa o zem, začali si trhať vlasy, kúsať nechty, začali si robiť zárezy nožmi na tele. Ale nič nepomáhalo. Všetci sa im smiali, a boli zvedaví na Eliáša.“ (Bálový proroci môžu hrať, čo hovorí rozprávač)

Rozprávač: „Ako druhý išiel Eliáš. Ten vzal 12 kameňov podľa počtu Jakubových synov a kmeňov Izraela a postavil z nich provizórny oltár. Potom naskladal drevo a na to uložil býčka..“

Eliáš: „Teraz to postriekajte vodou, nech niet pochybností, že by sa to vznietilo samo od seba.“ (Niekoľko môže prederavenou fľašou-z *Maršál, Špión, Vlajky*- postriekať býčka) „Aj druhý raz!“ (postriekajú) „Aj tretí raz“ (postriekajú)

(pustí sa modlitbová melódia a Eliáš sa začína na kolenách *srdcervúco* modliť) „Pane, Bože Abraháma, Izáka a Jakuba. Dnes ukáž, že ty si Boh v Izraeli a ja som tvoj služobník. A že som toto všetko urobil na tvoje slovo. Vyslyš ma Pane, vyslyš ma! Nech sa tento ľud dozvie, že ty si Pán, Boh, a že ty obraciaš ich srdce späť!“ (začína niekto tancovať scénický tanec s červenou plachtou/stuhou okolo býčka)

Rozprávač: „Vtom padol Pánov oheň z neba a strávil celú obeť, drevo, kamene, zem a zlízal aj vodu, čo bola okolo. Keď to všetok ľud videl, padol na tvár hovoril: ‘Pán je Boh, naozaj je Boh iba On.’ Nato pochytal ľud všetkých Bálových a Ašeriných prorokov, odviedli ich k potoku Kišon a tam ich do jedného pobili. Eliáš však zostal so svojím sluhom na vrchu Karmel.“

Eliáš hovorí svojmu sluhovi: „Sluha môj, choď, vystúp ešte vyššie a pozri sa smerom k moru, či niečo nevidíš.“ (Sluha môže vystúpiť po áčkovom rebríku hore a dole) Sluha: „Nič nie je vidno môj pane.“ Eliáš: „Choď a vystúp ešte sedem ráz a potom prídi za mnou.“ (sluha vystúpi na rebrík a zostúpi sedem ráz, hore sa vždy zahľadí do diaľky. Na siedmy raz zhora zbadá obláčik – z kartónu -, ktorý niekto bude

niest' vo vzduchu) Sluha zhora z rebríka vraví: „Hľa, od mora vystupuje obláčik ako mužská dlaň.“
Eliáš: „Choď a oznám to Achabovi!“

Rozprávač: „Sluha teda šiel a oznámil Achabovi, že od západu prichádza búrka, aby sa skryl. Achab sa potešil a išiel domov oslavovať, že sa blíži koniec hladomoru v krajine. Čo sa však dialo, keď Achab na oslave stretol Jezabel, ktorá sa práve vrátila zo služobnej cesty zo zahraničia, sa dozviete až zajtra.“ ☺

ŠTVRTOK: Eliáš na vrchu Horeb

Postavy: Rozprávač, púšťač hudby, Eliáš, Pánov anjel, Elizeus, Elizeovi rodičia, Achab, Jezabel

Scéna: Oslava – muzička,

Scéna 2: borievka,

Scéna jaskyňa: dve stoličky cez ne plachta

Scéna Elizeus: plachta oranžová, kravičky z hubodby zo steny z prímestského

Rekvizity: krčah vody, miska s chlebom,

Rozprávač: „Istotne si spomínate na včerajší príbeh, ako Pán potvrdil svoju slávu na vrchu Karmel a ako zahanbil všetkých Bálových prorokov. Pozrime sa teraz na to, ako to zobrala Jezabel, keď sa to dozvedela.

Achab prichádza k Jezabel a hovorí jej o tom, čo sa stalo. Rozrušený (*a OPITÝ* z oslavy) k nej pristúpi, pobožká ju na líce a podlizovačne jej vraví: „Miláčik, Jezabelka moja, kvietoček najdrahší, mám pre teba dve správy. Jednu dobrú a jednu zlú. Ktorú chceš počuť ako prvú?“ Jezabel: „Tú zlú.“ Achab: „No dobre, ale nehnevaj sa, lebo som tomu nemohol zabrániť... Všetci tvoji obľúbení proroci, ktorých si tak ochraňovala, sú mŕtvi.“ Jezabel: „Čozéé! Kto to spravil??" Achab: „Na pokyn Eliáša, ich všetkých do jedného pochytili ľudia, odvliekli ich k potoku Kišon a tam sa s nimi na večné veky rozlúčili.“ Jezabel: „Ako ich zabil?“ Achab: „Toho by som ťa radšej ušetril, miláčik“ Jezabel: „Aký miláčik! Hovor!“ Achab pristúpi bližšie k Jezabel a do ucha jej niečo šepká. Jezabel sa zhrozí v tvári a len rozčúlene si pre seba vraví „Keď ho chytím, keď ho ja dostanem!!“. A Jezabel sa ďalej pýta Achaba: „Stále nechápem, ako mohol jeden človek, posledný prorok, ktorého sa mi ešte nepodarilo zabiť z tej Izraelskej hávede, ako mohol takto nahuckať ľud proti mojim drahým prorokom.“ Achab: „No vieš, bola to taká stávka, Bálovi proroci zabilo jedného býka, Eliáš tiež zabil jedného a modlili sa k svojim bohom. Ktorého býka zhltoľ oheň, tak toho Boh je pravý. No a Bálovým prorokom sa celý deň nepodarilo presvedčiť Bála a Ašeru aby zoslali oheň, ale Eliášovho býka zhltoľ oheň hneď, aj keď ho ešte dobre pooblieval vodou. No a to presvedčilo ľudí, ...mňa samozrejme nie..., ale nemohol som nič urobiť.“ Jezabel vykrikuje: „Trubáááá!!!“ Príbehne trubač a Jezabel pokračuje. „Zvolaj vojsko a daj chytiť Eliáša a po celej krajine roztrúb, že vypisujem odmenu na Eliášovu hlavu. Alebo nie, lepšie keď mi ho donesú živého a ja sama zo zabijem tak, ako on zabil mojich prorokov!“ Jezabel: „A aká bola tá dobrá správa?“ Achab: „No a to je dôvod prečo sa teraz takto radujeme a oslavujeme, lebo Eliáš povedal, že prichádza dážd', veľká búrka a už nebude sucho a hlad.“ Jezabel uštipačne: „No veľká búrka, teraz aby som sa nemohla ísť zasa opaľovať, kvôli tomu Eliášovi.“

Scéna s Eliášom a jeho sluhom. Eliášov sluha príbehne v zhone k Eliášovi a hovorí mu: „Môj pane, Jezabel vás chce zabiť a dala roztrúbiť na Vašu hlavu vysokú odmenu.“ Eliáš nečaká ani sekundu začne sa baliť a vydá so svojim sluhom na pochod. Po istom čase kráčania, hovorí svojmu sluhovi: „Musím ísť ďalej sám, môj verný priateľ. Ostaň radšej tu v Bersabe, žijú tu dobrí ľudia. Lebo, keby ťa so mnou chytili, zabili by aj teba. Pôjdem radšej sám.“ Sluha ostáva a Eliáš kráča ďalej sám, až je taký zmorený a unavený, že sa zrúti na zem pri strome (borievke) a za zvuku modlitebnej melódie si sťažuje Pánovi: „Teraz už dosť, Pane! Vezmi si môj život! Prečo si mi dal takéto poslanie, už ďalej nevládzem.“ A pod stromom zaspí.

Po chvíli pristúpi Anjel a predloží pred Eliáša na zem misku s jedným a krčah vody. Anjel sa dotkne Eliáša a zobudí ho zo spánku: „Eliáš, Eliáš! Vezmi a jedz!“ Eliáš si rozospatý bez slova zaje a napije sa z krčaha a opäť zaspí. Anjel odchádza.

Po chvíli opäť pristupuje k Eliášovi Anjel, budí ho a vraví: „Vstaň a jedz, lebo máš pred sebou dlhú cestu!“ Eliáš si opäť zaje a vypije a na scénu nastupuje rozprávač.

Rozprávač: „Eliáš teda vstal, najedol sa a napil a vydal sa na cestu, na ktorú ho poslal Pánov Anjel. Pešo išiel štyridsať dní a štyridsať nocí až k Božiemu vrchu Horeb. Tam vošiel do jaskyne a prenocoval v nej. Nad ránom ho oslovil Pán a spýtal sa: ‘Čo tu robíš Eliáš?’“

Eliáš: „Plný som horlivosti za Teba, Pane, Bože zástupov! Ved’ synovia Izraela, opustili tvoju zmluvu, tvoje oltáre zborili a tvojich prorokov pobila mečom Jezabel s Achabom. Ja sám som ostal, no aj za mojím životom sľedia a chcú mi ho vziať.“

Rozprávač: „Pán povedal Eliášovi aby sa postavil na vrch a aby ho čakal. Eliáš teda vyšiel z jaskyne a vystúpil k vrcholu hory nad jaskyňou a čakal na Pána. Pred Pánom išiel vietor, (zvuk víchrice)...veľký a prudký, ktorý trhá vrchy a láme skaly. Ale Pán nebol vo vetre. Eliáš sa preto znovu skryl do jaskyne. Po vetre prišlo zemetrasenie (zvuk zemetrasenie), ale Pán nebol v zemetrasení.... Po zemetrasení prišiel oheň (zvuk požiaru), ale Pán nebol ani v ohni. ... (zvuk tichého vetríku) (Eliáš pritom robí gestá, akoby sa vzdúval vetru a triasol sa pri zemetrasení a chránil sa pred ohňom). A po ohni prišiel tichý, lahodný šum. Keď to Eliáš počul, zahalil si tvár plášťom, vyšiel a zastal pri vchode do jaskyne. Vtom k nemu prehovoril akýsi hlas a pýtal sa ho: ‘Čo tu robíš Eliáš?’

Eliáš: „Plný som horlivosti za Teba, Pane, Bože zástupov! Ved’ synovia Izraela, opustili tvoju zmluvu, tvoje oltáre zborili a tvojich prorokov pobila mečom Jezabel s Achabom. Ja sám som ostal, no aj za mojím životom sľedia a chcú mi ho vziať.“

Rozprávač: „Pán povedal Eliášovi: ‘Vstaň a vráť sa cestou na Damaskú púšť a keď dôjdeš, pomaž Hazaela za kráľa nad Aramom, Namsiho syna Jehua pomaž za kráľa nad Izraelom a Safatovho syna Elizea pomaž za proroka namiesto seba!’ A kto ujde pred Hazaelovým mečom, zabije ho Jehu a kto ujde pred mečom Jehua, zabije ho Elizeus. A v Izraeli si ponechám sedemtisíc mužov: iba kolená, ktoré sa nesklonili pred Báloom a ústa, ktorého ho nebozkali.’ Eliáš teda odišiel a spravil, ako mu povedal Pán. Nakoniec našiel Elizea, Safatovho syna, ako práve oral so záprahom volov.“

Scéna ako Elizeus so záprahom volov (dvaja chalani) orie a rukou si pretiera pot z čela. Prichádza k nemu Eliáš a prehadzuje cez neho svoj plášť. Elizeus: „Eliáš, ty si vyberáš mňa, aby som bol tvojím učeníkom?! To je pre mňa veľká česť! Len mi dovoľ, aby som sa rozlúčil so svojím otcom a svojou matkou a potom pôjdem s tebou.“ Elizeus sa ide rozlúčiť so svojimi rodičmi, objíma ich vybozkáva a spolu s Eliášom opúšťajú javisko.

Rozprávač: „Tak sa Pán stretol s Eliášom na vrchu Horeb a povolal si Elizea, za proroka, aby zvestoval Božie slovo, ďalej namiesto Eliáša.“

Piatok

ráno a večer

1. ČASŤ - ráno

Scéna: tróny,

Scéna Nabot: fľaše od vína na špagáte + ovocie, medzitým Nabot na stoličke

Mnaželská scéna: matrac / posteľ,

Scéna starší mesta: za stolom tri stoličky

Rekvizity: noviny, bojové náčinie, trúba, list, pero – brko na tuš+ kalamár, obálka, papier

POSTAVY: Achab, vojak, sýrsky kráľ, posol, Eliáš, rozprávač, Nabot, Jezabel, 3 starší mesta

1. OBRAZ: Vojna Achaba so sýrskym kráľom.

Rozprávač: V čase, keď si Eliáš vyvolil a pomazal za svojho nástupcu Elizea, Achabovi a Jezabel vyhlásil sýrsky kráľ Benadad vojnu. Vyzeralo to na veľmi dlhú a krutú vojnu, ale Pán poslal po svojom prorokovi Achabovi odkaz, že stojí za ním a Achab zvíťazí.

Achab s vojakom sú vpredu, sýrsky kráľ vzadu.

Achab (vojakovi): Kde sú moji muži? Rozkáž vojsku, nech zaútočí najprv v horách a potom na roviny, sýrsky kráľ ma nemôže poraziť!!

Vojak: rozkaz, pane (a obaja v chvate odídu do publika a vojak urobí v strede deliacu čiaru a káže svojej strane publika veľmi vojenským spôsobom zaútočiť = papierovými guľami)

Sýrsky kráľ: Kde je to izraelské zviera, nech ho roztrhám?! Do boja!!! (A povzbudzuje svoju polovicu publika do boja – podľa možností vtipne)

Trubadúr: (asi po dvoch minútach boja): Hlásim, že vojnu vyhral kráľ ACHAB!! Na kopcoch a aj na rovine!!

Achab a vojak sa neskutočne tešia = najlepšie aj nejakým bojovým víťazným tancom.

Eliáš: Achab, toto hovorí Pán, Boh: tvoje víťazstvo je Božie dielo, zvíťazil si preto, lebo Boh chcel sýrskemu kráľovi ukázať, že On je najväčší Boh.

(všetci odídu)

2.OBRAZ: Achab (rozmyšľá sám pre seba na tróne): Teraz, keď som zmietol toho sýrskeho hlupáka zo zeme, patrilo by sa nejako zveľadiť moje bohatstvo. Možno prišiel čas zaobstaráť si takú vinicu, ako má Nabot, Jezraelské knieža. Ale kde ju zoženiem... (premyšľá). Tak! Veď je to jednoduché, kúpim ju od Nabota, musí mi ju predať, som mocnejší, bohatší a aj krajší ako on. Chcem ju a musí byť moja! Posol! (pribehne posol) Pôjdeš k Jezraelskému Nabotovi a povieš, že mu ponúkam toľko zlata koľko len chce (s rozdávacím gestom) za jeho vinicu. A rýchlo, už sa neviem dočkať (zasnený úsmev), keď sa v nej poprechádzam s Jezabel.

Posol: áno, pane.

Rozprávač: Posol našiel Jezraelského Nabota v jeho hornej sieni.

Nabot (tváriaci sa ustarostene už pri príchode posla): Prosím.

Posol: Pane, môj pán, achab, vám odkazuje, že chce kúpiť vašu vinicu a dá vám za ňu toľko zlata, koľko budete chcieť.

Nabot: Zlato? (premyšľá) Za vinicu? (Premyšľá). Nie to nie je možné vykonať. (Pokojne vysvetľuje) Vinica je moja a ja ju mám rád. A prečo ju Achab chce? (začína sa vytáčať☺) Určite si z nej chce urobiť záhradu, aby mi ukázal, že je mocnejší a bohatší... a krajší! Nie, nie, nie! Tak to veru nie! A okrem toho to je vinica po mojich otcoch... (už poriadne nahnevany) Nedostane žiadnu vinicu! Nikdy!!! A choď mi z očí!

Rozprávač: A tak sa posol vrátil k Achabovi.

Posol: Môj pane, Nabot odmieta dať svoju vinicu.

Achab: Čo? Odmieta? A prečo? Čo to má znamenať? Ja ju chcem, ja ju chcem!!! (nahnevane a poslovi:) Vypadni! (a odíde)

3.OBRAZ

Achab na posteli a plače do vankúša srdcervúco. Prichádza Jezabel.

Jezabel: Achab, zlatko, čo sa deje? Čo ťa trápi? Vyzeráš hrozne... (Nahne sa k nemu a tvári sa nežne)

Achab: Keď chcel som od Nabota tú peknú vinicu a nechce mi ju dať. Chcel som sa tam vo voľných chvíľach s tebou prechádzať a on mi to prekazil. A ja ju chcem a chcem!! (hodí sa späť do vankúša)

Jezabel: No neboj sa, Achab, viem ako by sa to dalo zariadiť, ver mi (prefíkaný úškrn). Neboj sa, ja ti ju vybavím (nežne), a potom sa tam spolu prejdeme. Počkaj chvíľku (napíše list). Posol! (keď príde) Toto zanes starším v Jezraeli, kde býva Nabot. (posol odíde) Achab, máš ma rád, však? (s úsmevom)

Achab: Mám, si najlepšia (opätuje zamilovaný úsmev).

4. OBRAZ: Posol prinesie list starším mesta, tí si ho medzi sebou čítajú.

Starší 1: Pozrite, naša drahá Jezabel nám píše. Vraj má problém s Nabotom a jeho vinicou.

Starší 2 (vytrhne mu list): Ukáž! Fakt. A vymyslela aj tajný plán ako ju dostať a my sme poverení najdôležitejšou úlohou (nafúkane).

Starší 3: Je dokonalá.. (načiahne sa za listom)... takže priatelia, plán znie: Zneškodniť Nabota tak, že v deň pôstu o ňom dvaja nepraví svedkovia dosvedčia, že sa rúhal Bohu. A zástup ho ukameňuje. To je pôsobivé!

Starší 2 a 1 to môžu uznanlivo komentovať popritom...

Rozprávač: A tak starší mesta podsunuli nepravých svedkov v deň pôstu pred celé Jezraelské zhromaždenie a to Nabota ukameňovalo.

2.ČASŤ – pred večerou

POSTAVY: Jezabel, Achab, Eliáš, sluha, rozprávač

Achab v posteli a bezducho ráta ovečky, alebo bodky na strope. Prichádza Jezabel.

Achab: To si ty? (znudene)

Jezabel (prefikane a zvodne): Áno. Nesiem dobrú novinku, Achab.

Achab (spozornel): Akú?

Jezabel: Nabot je mŕtvy. Vinica je naša!

Achab (teší sa): Jezabel, ty si úžasná, to je super, budeme mať vinicu, tešíš sa, že?

Jezabel: Áno (natešene). Ale... (zvodne) Čo dostanem ako odmenu od kráľa za tento môj dobrý skutok?

Achab: Pusu... A jedny nové zlatom vykladané sandálky. (Jezabel sa poteší a odíde)Sluha! Idem do svojej novej vinice, dones mi plášť!

Sluha: áno, pane (a donesie plášť).

Achab odíde.

Scéna vinice (ovocie na zel. plachte). Achab sa natešene a teátralne prechádza po vinici, rozpráva si pre seba aký je rád a ako to dobre vyšlo a prihovára sa hroznu: „Ty môj krásny cabernet sauvignon a ty moje burgunské biele, aké si krásne! A tuto, rízling vlašský a veltlínske červené, aké majú guľaté bobuľky...“

Zamkne poriadne vinicu (aj si pre seba povie, že ju musí poriadne zamknúť, aby mu nejakú bobuľku neukradli kadejakí papľuhovia) a odchádza preč. Cestou stretne Eliáša.

Eliáš: Achab, Achab, toto hovorí Pán: Pretože si vraždil a zmocnil si sa dedičstva, na mieste, kde psy lízali Nabotovú krv budú aj tvoju, aj Jezabelinu a tvoje kráľovstvo padne ešte za tvojho života.

Achab: (roztrhne si šaty): Zhrešil som proti Pánovi, budem sa postiť a nosiť vrecovinu a hádam odvrátim jeho hnev.

Rozprávač: Achab sa naozaj postil a odvrátil Pánov hnev. A tak Pán rozhodol, že nešťastie na Achabov rod nepríde za jeho vlády, ale za vlády jeho syna.

Sobota

pred hrou poobednou

POSTAVY: Eliáš, Elizeus, komparz – 7 ks, 2 vlniči plachie

Rekviziity: soška Budhu, trúba, farby na tvár, modré plachty, kamene, červenú/oranžovú plachtu, palicu pre Eliáša zo stanu v Hudobke

Rozprávač: Achab teda panoval pokojne až do svojej smrti, ako mu Pán sľúbil prostredníctvom Eliáša. PO jeho smrti na izraelský trón nastúpil jeho syn, Ochoziáš. Za jeho vlády zavolať prorok Eliáš Elizea a oznámil mu Pánovu vôľu.

Kráčajú po ceste.

Eliáš: Elizeus, Pán ma volá do Betelu, ty ostaň tu.

Elizeus: Ako žije Pán, neopustím ťa, Eliáš.

Betel – procesia s bohom Kamošom (sochou), ľud pomaľovaný na tvári.

Muž z davu (stranou Elizeovi): Elizeus, vieš, že Pán vezme dnes Eliáša k sebe?

Elizeus: Buď ticho, viem!

Pridajú sa k nim traja ľudia.

Eliáš: Elizeus, kde si, Pán ma volá do Jericha, ty ostaň tu.

Elizeus: Ako žije Pán, neopustím ťa.

Jericho – keď doň vchádzajú, tak trúbia (Elizeus). Stavajú si kamienky.

Jerichčan (Monika): „netrúbte, lebo nám spadnú hradby! Tak ako minule... (Elizeovi): vieš, že Pán dnes vezme Eliáša?“

Elizeus: Ja viem, buďte ticho!

Eliáš: Elizeus, pod' ku mne! Pán ma volá k Jordánu, ty ostaň tu!

Elizeus: Ako žije Pán, neopustím ťa, Eliáš.

Pridajú sa k nim dvaja Jerichčania.

Pri Jordáne, muži ostanú obďaleč, Elizeus a Eliáš stoja pri rieke (niekto vlní modrými plachtami, zvuk mora). Eliáš buchne plášťom po rieke a tá sa rozdelí. Prejde s Elizeom za ňu. Eliáš hodí na Elizea svoj plášť a dá mu svoju palicu.

Eliáš: Už ich nebudem potrebovať, Elizeus. Čo si žiadaš, kým budem od teba vzatý?

Elizeus: Aby bol na mne dvojnásobne tvoj duch.

Eliáš: Ťažkú vec si žiadaš, ale ak ma uvidíš odchádzať splní sa ti to.

Vtom príbehne kôň a hrabe kopytami a erdží (4 ľudia), kým Eliáš potľapká Elizea a potom nasadne a kôň utečie aj s ním.

Elizeus: Otče môj, otče môj!! (zarmútený padá na kolená s roztrhnutým rúchom, po chvíli sa spamätá a vracia sa k mužom cez Jordán – buchne plášťom)

Muži si povrávajú, že Eliášov duch je na ňom a žasnú, že sa rozostúpi Jordán.

Muž: Pane, ideme hľadať Eliášovo telo!

Elizeus: Nemusíte, nechodte!

Muž: A čo keď ho Pánov duch niekam odniesol? Ideme!

Ostatní prítakávajú.

Elizeus (rezignovane): No tak dobre, urobte, čo si myslíte, ale nenájdete ho.

Muži hľadajú v publiku, či niektorý divák nie je Eliáš, môžu komentovať, že vyzerajú mŕtvo, že majú podobnú bradu, postavu, oči... no nenájdu, vrátia sa k Elizeovi,

Muž: Nenašli sme ho, pane.

Elizeus: A nehovoril som vám? (všetci odídu)

Rozprávač: Po tejto udalosti sa Elizeus usadil na istý čas v Jerichu.

Nedeľa

neviem

POSTAVY: Elizeus, Náman, Giezi, 4ks komparz (jerichčan, muž A, B, C), dievča, žena, izraelský kráľ

Scéna: stôl a Eliáš číta, prameň – modrá plachta – iná ako Jordán

Scéna dva: u Eliáša - číta, pri Jordáne

Scéna náman doma: pohár stôl, stolička,

Kráľ. scéna: trón

Scéna Jordán Jordán

Scéna Elizeus doma

Rekvizity: soľ v miske, sekera, palica/brvno, malomocenský plášť/vrecovina,

Rozprávač: Na Elizeovi spočinul Eliášov duch a hlásal Božie slovo, Božiu vôľu medzi ľuďom a robil zázraky ako Eliáš. V čase, keď Elizeus býval v Jerichu, mali obyvatelia toho mesta jeden veľký problém.

Jerichčan (príde k Elizeovi): Boží muž, v tomto meste sa dobre býva, ale naša voda, je zlá a pôda neúrodná.

Elizeus: Prineste mi novú nádobu a dajte do nej soli. (prinesú mu). Zaveďte ma k prameňu! (zavedú ho – nasype soľ do prameňa) Toto hovorí Pán, Uzdravil som vašu vodu, už z nej nebude ani neúrodnosť, ani smrť.

Jerichčan (ovonia, ochutná): Naozaj, je celkom dobrá! Ďakujeme Boží muž!

Prídu 3 mužovia k Elizeovi.

Muž A: Pozri, miesto, kde s tebou bývame je tesné, každý vezmeme od Jordánu brvno a urobíme si nový dom.

Elizeus: Chodte.

Muž B: Poď aj ty s nami.

Elizeus: dobre.

Pri Jordáne jednému padne sekera do vody a voda ju prikryje (plachty niekto vlní).

Muž B: Beda, pane, to bola požičaná sekera, je so mnou amen!

Eliáš: Kam ti padla? (Muž ukáže)

Elizeus hodí do rieky palicu a vytiahne sekeru.

Muž B: Vďaka, pane, máš to u mňa. (Všetci odídu)

Rozprávač: Chýr o Elizeových zázrakoch sa niesol nielen v izraelskej krajine, ale aj za jej hranicami. Aramejsko (a ukáže na scénu)

Žena a dievča sú spolu v kuchyni a žena poprosí dievča, nech jej podá pohár. Dievča sa pri podávaní vrtí a pohár jej vypadne z rúk.

Žena: Och, to je život! Nešťastie na nešťastie. Muž je malomocný a slúžka nemotorná! Čo si len počnem. (vzdychne si a zdvihne pohár)

Dievča: Keby bol môj pán u proroka Elizea v Izraeli, isto by ho oslobodil od malomocenstva.

Žena: Náman! Náman, poď sem rýchlo! (Náman príbehne) Zopakuj, čo si povedala!

Dievča: Keby bol môj pán u proroka Elizea v Izraeli, isto by ho oslobodil od malomocenstva.

Náman: A kde v Izraeli?

Dievča: V Samárii.

Náman: Žena, idem za kráľom, nech ma pošle s odkazom pre izraelského kráľa za tým prorokom.

Žena: Len choď a dávaj si pozor!

Náman pred izraelským kráľom.

Náman: Môj izraelský pane, môj aramejský kráľ ma za tebou posiela, aby si ma vyslobodil od malomocenstva.

Iz. kráľ (vstane a roztrhne si rúcho): Vari som ja Boh, že dávam život a smrť?! Aramejský kráľ určite hľadá len podnet na vojnu!

Posol: Prorok Elizeus odkazuje izraelskému kráľovi: Prečo si si roztrhol rúcho? Ved' bolo značkové, výborná kvalita, a pasujúci strih. Čo budeš teraz nosiť? Ale neboj sa, nech príde ten malomocný ku mne. (Náman odíde s poslom k Elizeovi a jeho sluhovi Giezimu)

Elizeus: Choď a okúp sa sedem raz v Jordáne!

Náman (nahnevany): Čo!? Ani nebudeš vzývať tvojho Boha a nedotkneš sa ma? A prečo sa musím okúpať v Izraeli, nie sú aj v aramejsku rieky?

Giezi : Choď ako ti hovorí a uvidíš. Keby žiadal veľkú vec urobil by si ju, o čo skôr sa len okúpeš v rieke.

Ide k Jordánu a okúpe sa. Prezerá si telo a konštatuje, že malomocenstvo nadobro zišlo, teší sa. Vráti sa k Elizeovi.

Náman: Teraz viem, že nikde niet Boha ako v Izraeli. Prijmi odo mňa dary, Boží muž.

Elizeus: Ako žije Pán, neprijmem nič!

Náman: Dovoľ mi aspoň tvojim sluhom dať zo zeme, ktorú veziem. A o jedno ťa chcem prosiť. V dome môjho kráľa sa budem musieť skloniť pred jeho bohom, pros, nech mi to Pán odpustí.

Elizeus: Choď v pokoji, Náman. (Náman odchádza)

Giezi (pre seba): Veru môj pán šetril toho aramejčana, pôjdem za ním, a vezmem niečo od neho. (pribehne k Námanovi)

Náman: Je všetko v poriadku?

Giezi: Áno. Môj Pán ma posiela s odkazom: Práve ku mne prišli dvaja mladíci, môžeš mi pre nich poslať dvoje šiat a hrivnu striebra?

Náman: Prosím, vezmi dvakrát toľko!

Giezi si to schová v dome Elizea, ktorý tam ešte nie je. Elizeus príde.

Elizeus: Odkiaľ Giezi?

Giezi: Nebol som nikde.

Elizeus: Bol som v duchu tam, kde sa niekto vyklonil z koča k tebe, ty si vzal peniaze a šaty a slúžky. Preto sa Námanovo malomocenstvo bude držať od teraz teba!

Giezi (preglgne, pozerá si telo a zmeravie, že je malomocný): Beda mi môj pane, som malomocný ako sneh!

Rozprávač: Elizeus za svojho života vykonal ešte mnoho zázrakov a hlásal Božie slovo verne a horlivo. Eliášov duch spočíval na ňom a jeho kroky sprevádzal Boh.

Hudba – dont worry

Slon sa pýta dinosaura

- Ty Dino, pridal si ťa Noe na facebooku medzi priateľov?

- Nie...prečo?

- Tak si asi v keli, kamarát...